

mit ræsonnement i 1961, men jeg ser, at jeg har været i tvivl, idet jeg først har mærket håndskrifterne med rødt, men derefter rettet til blåt. — I øvrigt foreligger jo nu hovedhåndskriftet faksimileret i Corpus Codicum Islandicorum Medii Ævi. XX.1956.

V. „Tekster, som må henregnes til den kirke-
lige, fælleseuropæiske middelalders kulturarv“
(Widding).

Da der her igen kan siges at foreligge mulighed for forskellige synspunkter vedrørende teksternes karakter — jeg ved således ikke, om det er muligt at føre noget bevis for eller imod de enkelte teksters „indoptagelse“, d. v. s. den personlige tilegnelse hos de islandske traditionsbærere (skriftligt og mundtligt) — og dr. Widding ikke går i enkeltheder i sin kritik, kan jeg måske tilsvarende sammenfatte mit synspunkt, der var dette, at der generelt højst kan være tale om en gradsforskel mellem disse tekster og de ovenfor nævnte bibelttekster. Jeg har i al fald mærket dem med blåt i mit eksemplar af betænkningen 1951.

NB. Hvad angår specielt håndskriftet AM 670f,4°, kan jeg ganske dele dr. Widdings beklagelse. Forklaringen er den, at det i betænkningen 1951 er opført to steder, idet hs. består af 1) blad 3-7: latinsk legende om jarlen Magnus den hellige (Orknøerne), og 2) blad 10-12: en latinsk sekvens på jarl Magnus' helgendag, afskrevet af Arne Magnussen (begge tekster altså fra 1700tallet). I betænkningen står i gruppe 4 (s. 152) blot opført: „AM 670f,4°. En sekvens, afskr. af A. M. efter et hskr. fra Island, og i gruppe 9 (s. 176) blandt de hss., som ikke har tilknytning til Island, anføres igen (blot nummeret) „AM 670 f (delvis)“. Da jeg ikke har været opmærksom på, at håndskriftet var delt op, og ikke af beskrivelsen s. 152 kunne se, hvad indholdet var — ud over at det var afskrevet „efter et hskr. fra Island“ — har jeg mærket hs. med blåt.

VI. AM 369,4°. En trykt bog. Ja, det er en ufuldstændig udgave af Ares Íslendingabók, som Christen Worm lod trykke under sit ophold i Oxford 1695-96. Den blev senere forsynet med titelblad og udkom 1716 (jf. Ehrencron-Müller. Forfatterleksikon). Jeg havde mærket den med blåt.

VII. *Sene afskrifter ved islændinge uden for Island.* Jeg har — efter kriteriets ordlyd — ikke ment, at der principielt var nogen forskel på, om en afskrift ved en islænding var blevet til på Island eller uden for Island.

VIII. „Til gengæld kunne man godt komme med tilføjelser“ (Widding).

Det tør jeg ikke benægte. Dr. Widding anfører som eksempler følgende håndskrifter:

AM 203 fol. Da dette hs. indeholder fornaldarsagaer, er det hos mig mærket med rødt.

AM 510,4°. Hs. er fra slutningen af 1400-tallet og indeholder bl. a. Jómsvikinga saga; af mig mærket med rødt.

AM 143,4°. Hs. (i alt 7 blade fra 1600-tallet) indeholder „Islandsk Jura“ („Substantiva Logbókarinnar“). Hos mig mærket med blåt.

AM 582,4° Hs. fra 1600tallet, indeholdende isl. sagaer; hos mig mærket med blåt.

AM 147,4°. Hs. (Heynesbók) indeholder Jónsbók m. m. Hos mig mærket med blåt.

Jeg håber, at der med disse korte bemærkninger, der nøje følger gangen i dr. Widdings kronik, er givet en fyldestgørende kommentar til de dér fremførte indvendinger mod den i Berlingske Aftenavis 5. november 1964 aftrykte liste.

Når der som påvist ovenfor er uoverensstemmelser mellem den af mig i forvejen udarbejdede grundliste og den nævnte liste, må det for sagens rigtigheds skyld tilføjes, at det af mig på det føromtalte grundlag foretagne skøn med hensyn til en eventuel udlevering eller ikke-udlevering ved mødet i den islandske ambassade i en række tilfælde blev anfægtet fra de islandske forhandleres side. Når dette standpunkt blev støttet af professor Helgason, der, som det vil være bekendt, var til stede, som en objektiv og særlig sagkyndig instans, har jeg formentlig i flere tilfælde fulgt professor Helgasons opfattelse og ladet de pågældende håndskrifter overgå til udleveringsgruppen, idet der naturligvis ikke ved de nævnte handlinger var mulighed for eller tid til en grundigere saglig drøftelse af opståede spørgsmål i enkelttilfælde. At der ved listens